

CONSELL GENERAL
PRINCIPAT D'ANDORRA

Visita del president de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa

Paraules de benvinguda del síndic general

Consell General, 4 de juliol de 2025

Molt il·lustres senyors,

Senyor president,

Si haguéssim de triar dos moments cabdals en la història col·lectiva d'Andorra, aquests serien -sens dubte- la promulgació dels Pariatges a finals del segle XIII i l'aprovació de la Constitució de 1993. Amb els primers, Andorra es va consolidar com una realitat jurídica i política diferenciada; i amb la segona, fa més de trenta-dos anys, el nostre país va assumir plenament el seu lloc a la comunitat internacional com a Estat de dret, democràtic i social, de manera plena.

En aquest segon episodi històric cabdal de la història andorrana, el Consell d'Europa va jugar un paper fonamental: L'11 de maig de 1990, l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa va aprovar per unanimitat l'informe elaborat per la comissió política respecte a la situació a Andorra, del qual van ser ponents Robert Pontillon i Lluís Maria de Puig, que convidava el nostre país a dotar-se d'una constitució escrita.

Les andorranes i els andorrans d'aleshores van recollir la proposta que arribava d'Estrasburg i, transcorreguts gairebé tres anys -el 14 de març de 1993-, el poble andorrà aprovava en referèndum la Constitució del Principat. Amb aquell pas decisiu, Andorra s'integrava plenament en el concert de les nacions i esvaïa definitivament tots els dubtes sobre la seva naturalesa jurídica com a Estat de dret en el qual imperen el principi democràtic i el respecte als drets humans.

CONSELL GENERAL
PRINCIPAT D'ANDORRA

Els anhels del poble andorrà de ser plenament reconegut com a subjecte de dret per part de la comunitat internacional daten -evidentment- de molt abans de l'informe Pontillon-De Puig; de la mateixa manera que Andorra ja havia manifestat un esperit que podríem anomenat constituent en més d'una ocasió. Però el maig de 1990 el Consell d'Europa ens assenyalava un camí de manera inequívoca, obrint les portes del reconeixement internacional a una realitat jurídica, política i nacional que es remuntava a més de set segles.

Era un camí que ens homologava i que elevava a la categoria de políticament normal quelcom que els andorrans feia molt de temps que teníem assumit com a normal.

De fet, la influència del Consell d'Europa -en aquest cas a través del Tribunal Europeu de Drets Humans- sobre el llarg procés de reforma de les institucions andorranes que culminaria amb la Constitució, ja s'havia deixat sentir alguns anys abans: El febrer de 1987 arribava al Tribunal d'Estrasburg el cas Drozd i Janousek; dos homes arrestats, jutjats i condemnats a Andorra que denunciaven no haver tingut un procés just. El procés va ser llarg i va donar lloc a algunes reformes puntuals, com la introducció d'una segona instància penal; però més enllà del cas concret, va servir per posar de manifest la necessitat d'homologar les institucions polítiques andorranes del moment.

No és casual que el Consell d'Europa, que és l'organització multilateral més antiga del Vell Continent, hagi tingut aquest pes sobre l'esdevenir del nostre país. Perquè l'evolució que Andorra ha pogut fer i ha fet en les últimes dècades hauria estat impensable sense un ordre internacional multilateral.

En un món -com el de l'Edat Moderna i bona part de l'època contemporània- fet de la suma d'unilateralismes i basat en la lògica realista i descarnada dels Estats-nació, Andorra rarament hauria trobat el seu lloc. Per això els vells andorrans -amb saviesa- es limitaven a adaptar-se i a passar desapercebuts.

CONSELL GENERAL
PRINCIPAT D'ANDORRA

Sovint relacionem la gran evolució d'Andorra els últims 70 o 80 anys amb causes exclusivament econòmiques: la prosperitat imperant a Europa des de la fi de la Segona Guerra Mundial. Però no podem obviar les raons institucionals i polítiques; perquè ha estat també al llarg d'aquestes vuit dècades que s'ha bastit un ordre europeu basat en la cooperació, el respecte al dret internacional i la promoció dels drets humans i la democràcia.

Andorra ha prosperat i ha estat reconeguda quan Europa ha passat d'un realisme cec i destructiu a un idealisme pràctic i constructiu a l'hora d'enfocar les relacions entre els Estats.

En aquest pas (en aquest canvi fonamental), s'inscriu tota l'obra del Consell d'Europa, del qual Andorra va esdevenir membre el 10 de novembre de 1994, culminant així el camí traçat per la ponència Pontillon-De Puig quatre anys i mig abans.

Al llarg de les més de tres dècades de participació directa d'Andorra en el Consell d'Europa, el nostre país ha estat un ferm defensor dels valors i principis que inspiren aquesta institució des de 1949. Andorra és un dels països més compromesos amb el multilateralisme i amb la promoció dels drets humans i la democràcia. La delegació andorrana a l'Assemblea Parlamentària és una de les més actives del Consell General.

Per això és un honor rebre el president de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa. I fer-ho aquí, al Consell General, al cor de la democràcia andorrana.

I en fer-ho, no podem deixar de recordar que Andorra, tot i haver-se incorporat relativament tard al Consell d'Europa, compta amb una de les tradicions parlamentàries més antigues: La institució que tinc l'honor de representar, el Consell General, data de temps i memorial i s'ha reunit de manera ininterrompuda des de, com a mínim, el segle XIII.

CONSELL GENERAL
PRINCIPAT D'ANDORRA

Amb aquesta consciència de la tradició que ens precedeix i -sobretot- amb la vista posada en un futur on volem que imperin els principis i valors del multilateralisme europeu, us donem avui la benvinguda, senyor president. Podeu comptar amb Andorra i amb el seu Consell General per a la promoció dels drets humans, la democràcia i l'Estat de dret.

Benvingut i moltes gràcies.

Carles Ensenyat Reig
Síndic general